

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 47. szám

2013. április 15.

Költészetnapi demonstráció

Csaknem József Attila „hazájáig”, a főváros pereméig mentek múlt pénteken azok a vasutasok, akik tenni próbáltak valamit önmagukért. A Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségének (VOSZ) székháza előtt összesereglett tömeg célja az volt, hogy a demonstrációval az országos bérajánlás elfogadásának kerékkötőjét meggyőzzék álláspontjának méltatlanságáról: A hírek szerint a Mázsa téri szervezet akadályozza annak elfogadását és kihirdetését, tehát a vasutasok bérének növelését is.

A Vasutas Szakszervezetek Szövetsége (VASZ) hirdette meg a demonstrációt, és részt vett a költészet napi megmozduláson minden jelentős szakszervezeti szövetség. Ezen belül több olyan szakszervezet képviselői megjelentek, akiknek munkahelye és bére, illetve a bérük értékállósága az állam szűkkeblűségének látja kárát, a bányászoktól kezdve a paksi atomerőmű dolgozóinak képviselőin keresztül a Rendőr Szakszervezetek Védegyletéig.

„Nem én kiáltok, a föld dübörög, Vigyázz, vigyázz, mert megőrült a sátán” – jutottak eszembe József Attila sorai, amint a jövőjüket féltő vasutasok a színpad elé vonultak, és a Stroke együttes hevesen dübörgő előadása után a beszédekkel folytatódott a rendezvény. Elsőként Gaskó István, a VASZ elnöke szólt a tömeghez és a VOSZ vezetéséhez, tiltakozva a szervezet gáncsoskodása ellen, majd felszólította azt a bérajánlási konszenzusban való részvételre. Végül kijelentette, ha kell, országos vasutas, sőt, minden más munkahelyre kiterjedő sztrájkra is sor kerülhet, ha nem sikerül a javak megtermelésén túl az elosztásban is helyet kapniuk a munkavállalóknak.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhaszrne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

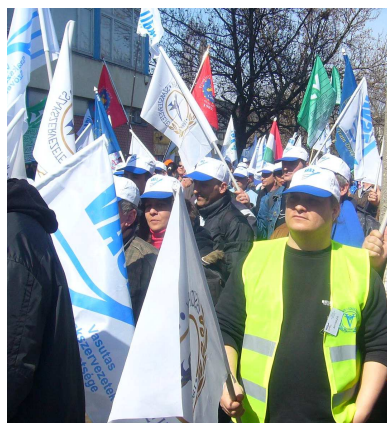
Ezután Papp Zoltán, a Vasutasok Szakszervezetének elnöke beszélt a demonstrálókhoz, megköszönve a három vasutas szakszervezetnek a vasutas érdekvédelem integrációjának elindítását. Örömmel állapította meg, hogy „nem vagyunk egyedül”, utalván a demonstráción megjelent különböző cégeknél működő szakszervezetek támogatására, melynek okát abban látja, hogy „nem csak a vasúton szorít a cipő”. Majd kijelentette: „Azt látom, hogy nem tudunk további reálbérnövekedést elviselni, ez nem lehet így tovább!”, és követelte, hogy ne döntsenek a munkavállalók megkérdezése nélkül. Elutasította a VOSZ azon érvelését, hogy a nehéz gazdasági helyzet nem teszi lehetővé a béremelést, hiszen amikor jobban mentek a dolgok, akkor sem követték a bérek a fejlődést. Kifejtette, hogy nem csak magunkért vagyunk itt, hanem azokért is, akik nem tudtak, vagy mertek eljönni, „ez hívják szolidaritásnak”, végül követelte, hogy a VOSZ ne legyen tovább több százezer család megélhetésének akadályozója.

Harmadikként Kiss László, a Mozdonyvezetők Szakszervezetének elnöke lépett a színpadra. Beszéde elején arról az emberről szólt, aki szerint vannak országok, ahol egy tál rizs a napi bér, majd a színpad elé borította a magával hozott rizst, mondván, legyen ez ajándék annak, aki szerint ennyiért lehet dolgozni. Kifejezte örömét a vasutas szolidaritás létrejötté

kapcsán, mely reményei szerint nem csak a vasutasoknak, de minden magyar munkavállalónak segíthet az érdekvédelmi célok elérésében.

„Barátom, drága, szerelmes barátom, Akár borzalmas, akár nagyszerű, Nem én kiáltok, a föld dübörög.” – fejezi be a költő Nem én kiáltok című versét, ami mottója is lehetett volna a József Attila születésnapján „dübörgő” demonstrációnak. Hiszen április tizenegyedikén főként a vasutasok kiáltottak ugyan, de mint a beszédekből is kitűnt – a szolidaritás jegyében – nem csak önmagukért, hanem minden magyar munkavállalóért dübörgött a föld Budapesten.

Juhász Tiborné
Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

EGYEDÜL NEM MEGY

Két idős özvegyasszony lakik egy lakásban. Estefelé éppen lefekvéshez készülődnek, amikor az egyikük megszólal:

- Mintha valaki járkálna az előszobában.
- Kimegyek, és megnézem – mondja a másik.

Mire az első felháborodottan:

- Még mit nem, én hallottam meg először!

BABONA

A pasi beül egy bárba, és megismerkedik egy fiatal, csinos nővel. Fél tucat ital elfogyasztása után meghívja őt a hotelszobájába. A nő örömmel megy fel, s miközben dumálnak, lekerülnek a ruhadarabok is.

- Mondd, hány éves vagy? – kérdezi a férfi.
- Tizenhárom – feleli a lány.
- Mennyi? Te jó Isten, azonnal tűnj el innen! – kiált fel rémülten a pasas.

A lány engedelmeskedik, felöltözik, és csendesen elsétál az ajtóig, majd visszafordulva halvány mosollyal az arcán kérdezi:

- Babonás vagy, ugye...?

Balogh Attila